

Poselstwo pierwsze

Władza niebios, Boża ekonomia i znakomity Chrystus – drogocenna i wybitna osoba w Bożym poruszaniu

Wersety biblijne: Dn 2,35.44; 4,14.31-32; 7,13-14; 9,24-25; 10,4-9; Obj 11,15.

- I. Centralna myśl Księgi Daniela brzmi: władanie niebios przez Boga niebios nad ogółem ludzkich rządów na ziemi jest zgodne z odwieczną Bożą ekonomią, aby Chrystus położył kres staremu stworzeniu i zrodził nowe stworzenie oraz roztrząsał i zmiądzzył ogół ludzkich rządów i ustanowił wieczne Boże królestwo – 2,37.44; 4,14.23; Obj 11,15.**
- II. Najwyższy jest Władca nad królestwem ludzi i daje je, komu chce – Dn 4,14:**
  - A. Księga Daniela ukazuje, że wszyscy królowie i królestwa świata podlegają Bożemu zarządzaniu – 7,9-12; 2,34-35:
    1. Wszelkie ludzkie rządy, od Nimroda po Antychrysta, podlegały i nadal będą podlegać władaniu niebios sprawowanemu przez Boga niebios – 7,8.24-26.
    2. Bóg będzie władał nad światem, stworzy dla Izraela taką sytuację, że będzie on Jego wybranką, zdobędzie kościół, który stanie się Jego mistycznym ludem, a wszystkie narody będą ludami Jego wiecznego królestwa; jeśli to zobaczymy, będziemy wiedzieli, gdzie się znajdujemy i poznamy znaczenie ludzkiego życia – 2,34-35.45; Ef 5,27; Obj 11,15.
  - B. Za sprawą Boga Nebukadnesar poznał, że jest niczym, a potężny Bóg, Władca nad królestwem ludzi, Ten, który daje je, komu chce, jest wszystkim – Dn 4,31-34.
  - C. Musimy zobaczyć wizję tronu Bożego, który stanowi centrum Jego zarządzania – Obj 4,2; 5,1; Ez 1,26b:
    1. Bóg, który jest na tronie, znajduje się za kulisami i włada nad wszystkimi i wszystkim – Iz 6,1; 1 Krl 22,19.
    2. Musimy poznać, że władza należy do niebios – Dn 4,23b.
- III. Musimy zobaczyć Bożą ekonomię objawioną w Księdze Daniela:**
  - A. Chrystus jest centrum i wszystkim w Bożej ekonomii; w ekonomii tej, w swoim planie i ustaleniach, Bóg pragnie uczynić

Chrystusa centrum swojego poruszania na ziemi oraz sprawić, by był On wszystkim w tym poruszaniu – 2,35; Kol 1,15-27; Ef 1,10.

B. Księga Daniela dotyczy pięciu głównych kwestii związanych z Chrystusem:

1. Śmierć Chrystusa była śmiercią wszechzawierającą: objęła ona każdą rzecz we wszechświecie – 9, 24-26:
  - a. Gdy Chrystus pojawił się po raz pierwszy, Jego największym dokonaniem było położenie swoją śmiercią kresu całemu stworzeniu – Rz 6,6.
  - b. We wszechświecie śmierć Chrystusa wraz z Jego zmartwychwstaniem stanowi przełom wieków; Chrystus w swoim zmartwychwstaniu stał się życiodajnym Duchem i zrodził część tych, którzy należeli do starego stworzenia, dzięki czemu stali się oni nowym stworzeniem – 1 Kor 15,45b; 1 P 1,3; 2 Kor 5,17.
2. Potrzeba, by powtórne przyście Chrystusa zaprowadziło we wszechświecie porządek w aspekcie fizycznym i materialnym; chodzi zwłaszcza o to, by Jego przyście położyło kres ludzkim rządóm – Dn 2,34-35.44-45.
3. Księga Daniela 7,13-14 objawia, że obecnie Chrystus, Syn Człowieczy, jest przed Bożym tronem, by otrzymać panowanie i królestwo; podejmuje On wszelkie przygotowania do powrotu i władania światem, sprawując Boże rządy – Obj 11,15.
4. Chrystus jest Towarzystwem cierpiącego ludu Bożego – Dn 3,23-25.
5. Księga Daniela 10,4-9 objawia Chrystusa w Jego znakomości.

C. Chrystus staje się centrum i wszystkim dla Bożych wybranych za pośrednictwem otoczenia; jako Boży wybrani potrzebujemy, by Chrystus wbudował się w nas jako nasze centrum i wszystko – Ga 1,16; 4,19; Ef 3,17a; Rz 8,28.

IV. Znakomity Chrystus, centrum i wszystko w Bożej ekonomii, jest drogocenną i wybitną osobą w Bożym poruszaniu – Dn 10,4-9:

A. Znakomity Chrystus, który ukazał się Danielowi w swej drogocności, ma wiele wspaniałych cech:

1. Chrystus ukazał się jako Kapłan w swoim człowieczeństwie, symbolizowanym przez lnianą szatę, by zatroszczyć się o swój wybrany lud, który przebywał w niewoli – w. 5a; Wj 28,31-35.
  2. Chrystus ukazał się jako Król w swojej boskości, symbolizowanej przez pas ze złota, by władać nad wszystkimi ludźmi – Dn 10,5b.
  3. Chrystus ukazał się w swej drogocенności i godności, co symbolizuje Jego ciało podobne do berylu, by uznać Go lud; hebrajskie słowo *beryl* może odnosić się do niebieskawo-zielonego lub żółtego kamienia szlachetnego; kamień ten symbolizuje Chrystusa, który w swoim ucieleśnieniu jest boski (żółty), pełen życia (zielony) i niebiański (niebieski) – w. 6a.
  4. Chrystus ukazał się w blasku, aby świecić na lud, co symbolizuje Jego oblicze podobne z wyglądu do błyskawicy; Jego wzrok oświecał, badawczo się przyglądając i osądzając, co symbolizowały Jego oczy przypominające ogniste pochodnie – w. 6b-c.
  5. Chrystus ukazał się w blasku swego dzieła i poruszania, co symbolizowały Jego ramiona i stopy, przypominające blask wypolerowanego brązu – w. 6d.
  6. Chrystus ukazał się w swym mocnym przemawianiu, by osądzić lud, co symbolizował odgłos Jego słów, podobny do odgłosu tłumu – w. 6e.
  7. Taki Chrystus – człowiek jest drogocenny, nieoceniony, pełny i doskonały – zob. Obj 1,13-16.
- B. Bóg w swoim zarządzaniu zamierzył przyznać Chrystusowi pierwszeństwo we wszystkim, aby we wszystkim zajmował On pierwsze miejsce – Kol 1,15.18:
1. Cała sytuacja na świecie poddana jest władzy niebios przez Boga niebios i zgodna jest z Jego ekonomią ze względu na Chrystusa – Dn 7,9-10; 4,31-32:
    - a. Bóg w swojej ekonomii, planie i ustaleniach pragnie uczynić Chrystusa centrum swojego poruszania na ziemi i wszystkim w tym poruszaniu – 2,34-35.
    - b. Kamień w wersecie 2,35 odnosi się do Chrystusa, który jest centrum, zaś góra to Chrystus, który jest wszystkim.

2. Aby Chrystus miał pierwszeństwo we wszystkim, Bogu potrzebny jest lud; jeśli nie będzie On miał takiego ludu, Chrystus nie będzie mógł być pierwszy – Kol 1,18; 3,10-11; Ef 3,21; 1 Tm 3,15:
  - a. Chrystus musi zajmować pierwsze miejsce, mieć pierwszeństwo, w naszym osobistym wszechświecie – Kol 3,17; 1 Kor 10,31.
  - b. Dzisiaj Chrystus, pierwsza osoba, musi być centrum i wszystkim w naszym życiu kościoła, życiu rodzinnym i codziennym – Kol 3,17; 1 Kor 10,31.
  - c. Bóg zgodnie ze swym niebiańskim władaniem wykorzystuje okoliczności i czyni Chrystusa centrum (pierwszym) oraz wszystkim dla nas – Rz 8,28; Kol 1,18.27; 3,4.10-11.
3. Jako ludzie wybrani przez Boga na Jego lud przez wzgląd na pierwszeństwo Chrystusa, podlegamy niebiańskiej władzy Boga – Dn 4,23b; Mt 4,17; 5,3:
  - a. Niebiańskie władanie ma na celu dopełnienie liczby Bożych wybranych, aby Chrystus mógł przodować, być pierwszy, czyli być centrum, a także być wszystkim, powszechnością – Dn 2,35; Kol 1,18; 3,4.10-11.
  - b. Wszyscy musimy się nauczyć, że wszechświat podlega Bożemu zarządzaniu i że Bóg w tym zarządzaniu zamierzył, iż uczyni Chrystusa pierwszym i sprawi, że zajmie On pierwsze miejsce we wszystkim – 1,18.

Poselstwo drugie

Wzór osoby, jaką posługuje się Bóg do zmiany wieku

Wersety biblijne: Dn 1,8-9; 2,17-19; 6,11; 9,23; 10,11.19.

- I. Pan posłużył się Danielem i jego towarzyszami: Chananiaszem, Miszaelem i Azariaszem, aby zmienić wiek niewoli, w której trwał Boży lud, w wiek powrotu do ziemi Immanuela; miało to na celu zbudowanie Bożego domu i miasta ze względu na Boży wyraz i władzę – Dn 1,1-21; 2,17; Iz 8,8:**
  - A. Za każdym razem, gdy Bóg chce wykonać ruch związany ze zmianą wieku, musi pozyskać do tego narzędzie; dlatego musimy przedstawiać dla Boga taką wartość – Obj 12,5-11; 1,20; Dn 12,3; Mt 13,43.
  - B. Chrystus, jedyny Zwycięzca, zawiera w sobie wszystkich zwycięzców; ten Zwycięzca mieszka w naszym duchu i czyni nas swoimi zwycięzcami – J 14,30; Dn 2,34-35; Obj 19,7-21; 1 J 5,4.18-19; Obj 3,21.
  - C. Bierzmy pod uwagę, co robimy, by wprowadzić kolejny wiek; obecny czas jest szczególny, potrzebni zatem są szczególni chrześcijanie, którzy będą wykonywali szczególne dzieło – Mt 16,18; Obj 19,7; 1 Kor 1,9; Obj 2,4-7; Kol 1,18b; J 17,21; 1 Kor 14,4b; Ef 4,16; Kol 2,19.
  - D. Zwycięzca działa zgodnie z zasadą Ciała; zasada ta znosi sekciarstwo i indywidualizm – 1 Kor 12,12; Flp 1,19.
  - E. W Bożych oczach zwycięzca jest drogocennym człowiekiem, wręcz samą drogocnością – Dn 10,11.19; 9,23.
  - F. Pan musi wzbudzić ludzi, którzy zmienią wiek ze względu na odzyskanie Bożego wyrazu i władzy; pośród upadłego rodzaju ludzkiego Boży wyraz został zniszczony, a Jego władza podawana jest w wątpliwość; Daniel i jego towarzysze naprawdę pozwalali Bogu, by się przez nich wyrażał i naprawdę podlegali Jego władzy – Rdz 1,26; Obj 4,3a; 21,11.18a.24; 22,5.
- II. Daniel miał towarzyszy; razem byli oni całkowicie poświęceni dla Boga i oddzieleni dla Niego od wieku, który podążał za Szatanem – Dn 1,4-8; 5,12.22; 6,11:**

- A. Ci, których Bóg używa do zmiany wieku, muszą być nazyrejczykami – ludźmi, którzy poświęcają się na ochotnika, są całkowicie i do końca poświęceni Bogu – Lb 6,1-8.22-27; Ps 110,3; Łk 9,62; Flp 3,13-14.
- B. Daniel i jego towarzysze byli wciąż bardzo młodzi, a mimo to powstali i byli świadectwem przeciwko temu, co ich otaczało; podobnie uczynił Antypas w kościele w Pergamie – Obj 2,13.
- C. Uciekajmy przed młodzieńczymi pożądliwościami i podążajmy za Chrystusem w Jego Ciele i dla tego Ciała wraz z towarzyszami, których dał nam Bóg, z tymi, „którzy wzywają Pana z czystego serca” – 2 Tm 2,22; 3,1-5; Koh 4,9-12:
  - 1. Wedle boskiej zasady zawsze prawidłowo reprezentują Ciała ci, którzy są „spasowani” z innymi; o takim dopasowaniu całkowicie decyduje Boże ustalenie, a nie ludzkie manipulacje – Ne 1,1; 8,2; 1 Kor 1,1; Wj 4,14b-16; Flp 2,19-22; Łk 10,1; Dz 13,1-3; 1 Tes 1,1.
  - 2. Zwycięzca żyje w Ciele i postępuje zgodnie z zasadą Ciała w życiu całego Ciała Chrystusa, życiu, które scala; kto nie potrafi scalać się z innymi, tego zdyskwalifikuje wiek – Rz 12,4-5; 1 Kor 12,12.15.20.25.
- D. Jednym z subiektywnych znaków, jakie cechują osobę powołaną (co widzimy u Mojżesza) jest znak przemiany wody w krew (Wj 4,9); oznacza to, że w oczach Boga cały ziemski zasób i światowe przyjemności (wody Nilu) są tylko śmiercią (krwią).
- E. Jeśli mamy prowadzić święte życie przez wzgląd na życie kościoła, musimy dbać o dietę; to sprawa życia lub śmierci – Rdz 2,9.17; Dn 1,8-9; J 6,57; Mt 4,4; Obj 2,17.

III. Daniel złączył się z Bożym pragnieniem za pośrednictwem Bożego Słowa – Dn 9,1-4; Pwt 17,18-20; 2 Tm 3,16-17; Ef 6,17-18; Ps 119,11.24:

- A. Daniel nie tylko czytał regularnie Słowo Boże, lecz również łączył się z nim:
  - 1. Gdy przeczytał w Księdze Jeremiasza, że Bóg ustanowił siedemdziesiąt lat niewoli dla Izraelitów i że po upływie tych siedemdziesięciu lat Bóg cofnie ją i ich pobłogosławi, natychmiast zaczął pościć i się modlić; gdy poprzez Słowo

- dotknął się Bożego pragnienia, natychmiast się z nim połączył – Dn 9,2-3.
2. Po przeczytaniu Księgi Kapłańskiej nie mógł dłużej jeść nieczystego pokarmu (Dn 1,8-21); po przeczytaniu Księgi Jeremiasza nie mógł nie pościć i nie modlić się o odbudowanie Bożego ludu (29,10-14).
  3. Zawsze, gdy dowiadujemy się z Bożego Słowa o Jego pragnieniu, musimy natychmiast połączyć się z tym pragnieniem – zob. Ps 119,11.15-16.133.140.
  4. Biblia powinna wpływać na nasze codzienne życie, my zaś powinniśmy się z nią łączyć – zob. 2 Kor 6,14-18.
  5. Aby być świadectwem przeciwko temu, co nas otacza, musimy czytać Słowo Boże i dotykać się Bożego pragnienia w nim zawartego; żywe słowo Boże działa w nas i oddziela nas od świata oraz wyprowadza nas z naszego „ja”, które stwarza podziały, i wprowadza w jedność Trójjednego Boga – J 17,17.21; Ef 5,26.
- B. Codziennie praktykujemy przychodzenie do Słowa, by Trójjedyny Bóg, który jest prawdą, wlewał się w nas zgodnie z następującymi zasadami życia:
1. Otwórzmy całych siebie na Pana, na wewnętrzne świecenie boskiego światła i na zasób płynący z boskiego życia; najwięcej przeobrażenia doświadcza ten, kto jest całkowicie otwarty na Pana – Ps 119,105; Prz 20,27; Ps 139,23-24.
  2. Szukajmy Pana całym sercem – 119,2; Mk 12,30.
  3. Musimy uporać się ze wszystkim, co oddziela nas od Pana – Dz 24,16; 2 Tm 1,3a; 1 J 1,9; zob. Ez 1,22.26.
  4. Ukórzmy się przed Panem i odłóżmy na bok wiarę w siebie i pewność siebie oraz liczymy na Jego miłosierdzie i łaskę – Iz 66,1-2; 1 P 5,5.
  5. Ćwiczmy swego ducha, módlmy się nad Słowem Bożym i Słowem Bożym oraz dokładajmy starań, by dumać nad Jego Słowem, które jest zagęszczeniem Bożego światła, a otrzymamy przez to zasób życia i doznamy boskiego nawodnienia – Ef 6,17-18; 5,26; Ps 119,15-16.25.50.105.130.
  6. Gdy będziemy doświadczać oświecenia, zasobu życia i nawadniania, otrzymamy za pośrednictwem Słowa też

inne błogosławieństwa: przywrócenie (19,8a), wybawienie (119,41.170), siłę (w. 28), pociechę (w. 76), posilenie (w. 103), podtrzymanie (w. 117) i ochronę (w. 114).

IV. Daniel był człowiekiem modlitwy, o doskonałym duchu, człowiekiem, który bał się Boga, szanował Go, wywyższał i żył poddany Bożym rządóm w rzeczywistości królestwa niebios, panowaniu niebios – Dn 6,11; 9,1-4.17; 5,12.14; 6,4; 5,22-23; 4,22-23.29:

- A. Bać się Boga to pragnąć Go, chcieć w prostocie serca zachowywać Jego wolę, być Mu w pełni uległym, nie chcieć niczego z siebie, nie postępować według swej woli, nie widzieć siebie, tylko wielkość Boga – 5,22-23; Ps 86,11; Iz 11,2.
- B. Szanować Boga to żyć i postępować przez Ducha, wywyższając przez to Chrystusa i okazując innym szacunek poprzez usługiwanie im Duchem – Sdz 9,9; Flp 1,19-21a; 2 Kor 3,6.
- C. Żyć w uległości wobec Bożych rządów to napępniać się Jego rządzącą obecnością sprawiedliwości, świętości i chwały, co prowadzi do realizacji Jego wiecznego przymierza, w którym On udziela się nam i czyni nas mądrym pokazem wszystkiego, czym sam jest – Rdz 9,8-17; Ez 1,26-28; Obj 4,3; 21,18-20; 1 Kor 1,30; Ef 3,10-11.
- D. Modlitwa w Duchu w wyniku ćwiczenia swojego ducha napępnia nas rządzącą Bożą obecnością i poddaje nas tej obecności w celu realizacji Jego ekonomii – Obj 4,1-3; Ef 6,17-18:
  - 1. Współpraca z Bogiem najpępniej wyraża się w modlitwie; Bóg realizuje swą ekonomię na ziemi dzięki wiernym kanałóm modlitwy – Mt 26,41; Dz 6,4; Ef 6,18; Kol 4,2.
  - 2. Modlitwa to linia życia w Pańskim odzyskiwaniu; im bardziej Szatan próbuje udaremnić naszą modlitwę, tym więcej powinniśmy się modlić – Dn 6,11; zob. w. 5-10.
  - 3. Daniel żył przed Bogiem; był zależny od modlitwy, dzięki czemu mógł robić to, czego człowiek nie był w stanie dokonać i rozumiał to, czego człowiek nie potrafił zrozumieć – 2,17-19; 9,1-4; 10,1-3.11-13.
  - 4. Modlitwa Daniela służyła całkowicie Bogu, a nie jemu samemu; przez modlitwę współpracował z Bogiem w najwyższym stopniu – 9,2b; Jr 25,11; Dn 9,17; 1 Krl 8,48.

5. Ponieważ Daniel był mężem modlitwy, Bóg go uznał, nadał się on do tego, by Bóg się nim posłużył i mógł wypowiedzieć Jego tajemnicę – zob. Dz 6,4.
6. Modlitwa Daniela osiągnęła szczyt: Daniel prosił Boga, by uczynił On coś dla siebie; modlił się tak: „Teraz zaś, Boże nasz, wysłuchaj modlitwy Twojej służki i jego błagań i rozjaśnij swe oblicze nad świątynią, która leży zniszczona – ze względu na Ciebie, Panie!” – Dn 9,17.
7. Tylko kimś takim jak Daniel, kto modlił się do Boga szczerym sercem, Bóg może się posłużyć, by zmienić wiek.

V. Daniel składał siebie w ofierze i miał ducha męczeństwa – 6,11-12:

- A. Daniel modlił się, ryzykując życiem; pierwsi ministrowie i satrapowie zamierzali go zniszczyć, Szatan zaś, który za nimi stał, miał zamiar odciąć kanał modlitwy, której Bóg używał do realizacji swej ekonomii – w. 5-25.
- B. Towarzysze Daniela nie martwili się o własne życie; gdy król nakazał im zgiąć kolana przed złotym posągami, odparli: „Jeżeli nasz Bóg, któremu służymy, zechce nas wybawić z rozpalonego pieca, może nas wyratować z twej ręki, królu! Jeśli zaś nie... nie będziemy czcić twoich bogów ani oddawać pokłonu złotemu posągowi, który wzniosłeś” – 3,16-18.
- C. Każdy, kogo Bóg używa do zmiany wieku, boi się tylko jednego: by nie urazić Boga i nie utracić Jego obecności – 2 Kor 5,9-10; zob. Ps 51,13; Joz 7,4.
- D. Jeśli będziemy mieli styczność z Chrystusem, ukazanym w formie typu przez krzew winny, i będziemy doświadczali Jego ofiarnego życia, wzmocni On nas do tego, byśmy prowadzili takie życie i rozweselali Boga oraz innych – Sdz 9,13; Mt 9,17; Rz 12,1; Ef 5,2; 2 Kor 1,24:
  1. W sobie samych nie możemy prowadzić ofiarnego życia, gdyż nasze życie jest życiem naturalnym, samolubnym – Hi 2,4; Mt 16,25.
  2. Czuła miłość Chrystusowa przynagła nas, byśmy żyli i umierali dla Niego – 2 Kor 5,14-15; Rz 14,7-9.
  3. Miłość Chrystusowa czyni wierzących męczennikami dla Niego – Obj 2,10; 12,11; Rz 8,35-37.

4. Jeśli doświadczamy Chrystusa jako krzewu winnego, który wytwarza wino, będzie nas wypełniać radość w Panu – J 15,11; Dz 5,41; 13,52; Flp 3,1a; 4,4; Ps 43,4.
5. Dzięki doświadczaniu Chrystusa, który jest krzewem winnym wytwarzającym wino, i napełnianiu się Nim jako młodym winem, możemy się stać ofiarą z napojów w Nim i wraz z Nim oraz wylać się ku zadowoleniu Boga i na Bożą budowlę – Rdz 35,14; Wj 29,40-41; Flp 2,17; 2 Tm 4,6.

Poselstwo trzecie

Wizja wielkiego posągu – rządząca wizja w Księdze Daniela

Wersety biblijne: Dn 2.

- I. **Wizja wielkiego posągu i jego przeznaczenie w Ks. Daniela 2 to wizja tego, „co nastąpi przy końcu dni” – w. 28.**
- II. **Wizja wielkiego posągu w Ks. Daniela 2 to rządząca wizja w tej Księdze:**
  - A. Wielki posąg symbolizuje ogół ludzkich rządów w dziejach ludzkości, począwszy od ludzkich rządów w Babel (Babilonie) w ziemi Szinear (Rdz 10,8-10; 11,1-9), symbolizowanych przez głowę posągu, aż po ich zakończenie w historii ludzkości w Cesarstwie Rzymskim wraz z jego dziesięcioma królami, symbolizowanych dziesięciorgiem palców u nóg (Dn 2,40-44a; 7,24; Obj 13,1; 17,12):
    1. Głowa ze złota (Dn 2,36-38), odpowiadająca pierwszej bestii w w. 7,3-4, symbolizuje Nebukadnesara, założyciela i króla Babilonu.
    2. Pierś i ramiona ze srebra (2,39a), odpowiadające drugiej bestii w w. 7,5, symbolizują Medo-Persję.
    3. Brzuch i biodra z brązu (2,39b), odpowiadające trzeciej bestii w w. 7,6, symbolizują Grecję wraz z Macedonią.
    4. Nogi z żelaza i stopy częściowo z żelaza, a częściowo z gliny (2,33), odpowiadające czwartej bestii w w. 7,7-8, symbolizują Cesarstwo Rzymskie wraz z jego ostatnimi dziesięcioma królami (2,40-44a; 7,7-11.19-26; Obj 17,7-13).
  - B. Rządy ludzkie od początku do końca zawsze buntowały się przeciwko Bogu, wywyższały człowieka i oddawały cześć bożkom – Rdz 11,4, przypis 2, RV.
- III. **W świetle ludzkiego posągu w Ks. Daniela 2, w oczach Boga na całość ludzkich rządów składają się cztery imperia: babilońskie, medo-perskie, macedońsko-greckie i rzymskie:**
  - A. Początek ludzkich rządów zaznaczył się w Babel (Babilonie), zbudowanym przez Nimroda (Rdz 10,8-10), zaś ich zakończeniem będzie przywrócone cesarstwo rzymskie pod władzą Antychrysta.

- B. Mimo iż forma i wygląd Cesarstwa Rzymskiego zniknęły, jednak jego kultura, duch i esencja nadal istnieją – Dn 7,12.
  - C. Na początku wielkiego ucisku (Mt 24,21) forma i wygląd Cesarstwa Rzymskiego zostaną przywrócone pod władzą Antychrysta.
  - D. W świetle Księgi Daniela i Księgi Objawienia, ostatnim cesarzem Cesarstwa Rzymskiego będzie Antychryst, któremu udzieli poparcia dziesięciu królów – Obj 17,10-12.
  - E. Ludzkie imperia zaczęły się zatem od Nimroda w Babel, a zakończą Antychrystem i dziesięcioma królami.
  - F. Skoro Babilon jest głową wielkiego posągu, to musi być również całym posągiem; w oczach Boga ogół ludzkich rządów, od Nimroda po Antychrysta, to Babilon:
    1. Pod władzą Antychrysta, ostatniego cesarza, Cesarstwo Rzymskie będzie zarówno politycznym, jak i religijnym Babilonem – rozdz. 17–18.
    2. Cesarstwo Antychrysta będzie politycznym i fizycznym Babilonem, czyli „Babilonem Wielkim” (18,2), zaś Kościół rzymskokatolicki, nazwany „TAJEMNICĄ, BABILONEM WIELKIM” (17,5), będzie religijnym Babilonem – Jr 50,1, RV, przyp.
  - G. Dwie nogi z żelaza symbolizują wschodnie i zachodnie cesarstwo rzymskie, a stopy i palce u nóg, częściowo z żelaza, a częściowo z gliny (Dn 2,41-41), symbolizują narody w okresie pomiędzy upadkiem Rzymu a powtórным przyjsciem Chrystusa:
    1. Część tych narodów jest autokratyczna, zaś pozostałe – demokratyczne; dziesięć palców u nóg symbolizuje dziesięciu królów odbudowanego i przywróconego Cesarstwa Rzymskiego pod władzą Antychrysta – w. 44a; 7,7.24; Obj 17,12.
    2. Okresy historyczne, które symbolizują trzy pierwsze części wielkiego ludzkiego posągu i dwie nogi, już się wypełniły, ten zaś, który symbolizuje dziesięć palców u nóg, jeszcze się nie wypełnił; wypełni się on pod koniec obecnego wieku.
- IV. Wielkiemu ludzkiemu posągowi przeznaczony jest, że zostanie zmiądzony przez kamień, odcięty bez udziału rąk – Dn 2,34-35a.44b-45:**

- A. Kamieniem tym jest Chrystus; w wyniku ukrzyżowania Chrystusa Bóg Go „odciął” i umieścił w śmierci (Za 3,9; Dz 2,23), zaś w zmartwychwstaniu (w. 24) został On „odcięty” i stał się kamieniem o trzech aspektach: to kamień fundamentowy i kamień narożny na budowę kościoła (Iz 28,16; Mt 21,42), kamień zgorszenia dla niewierzących Żydów (Iz 8,14; Mt 21,44a; Rz 9,33) oraz kamień miażdżący, który niszczy ogół ludzkich rządów (Mt 21,44b).
- B. Kiedy Chrystus przyjdzie jako miażdżący kamień, nie przyjdzie sam; przyjdzie prędzej ze swoimi zwycięzcami, swoją oblubienicą, przyrostem, czyli armią – J 3,29-30; Obj 17,14; 19,7-8.11.14.
- C. Chrystus w wieku kościoła, wieku tajemnicy, buduje kościół, który staje się Jego oblubienicą (Ef 5,25-29); zanim zstąpi On na ziemię, weźmie ślub, poślubi zwycięzców (Obj 19,7-9), tych, którzy przez lata staczali bitwę z Bożym wrogiem i którzy już zwyciężyli złego (zob. 12,11).
- D. Po ślubie Chrystus jako Mąż przyjdzie ze swoją świeżo poślubioną oblubienicą, by rozgromić Antychrysta, który wraz ze swoją armią będzie walczył bezpośrednio z Bogiem – 17,14; 19,19.
- E. Kiedy Chrystus, kamień odcięty przez Boga, pojawi się ze zwycięzcami – zbiorowym Chrystusem – powali dziesięciu królów wraz z Antychrystem (w. 11-21), a tym samym zmiążdży wielki posąg od palców u nóg po głowę (Dn 2,35).
- F. Będzie to powszechny sąd Chrystusowy nad ogółem ludzkich rządów, od Antychrysta wstecz do Nimroda; sąd ten zakończy wiek rządów człowieka na ziemi w starym stworzeniu i rozpocznie wiek panowania Boga nad całą ziemią w tysiącletnim królestwie i w nowym niebie oraz nowej ziemi na wieki.
- V. **„Wtedy natychmiast uległy skruszeniu żelazo i glina, brąz, srebro i złoto i stały się jak plewy na klepisku w lecie; uniósł je wiatr, tak, że nawet ślad nie pozostał po nich. Kamień zaś, który uderzył w posąg, rozrósł się w wielką górę i wypełnił całą ziemię” – w. 35:**
- A. Wielka góra symbolizuje tutaj wieczne królestwo Boże, które napełni całą ziemię na wieki – w. 44; 7,13-14.

- B. Gdy zbiorowy Chrystus, Chrystus wraz ze zwycięską oblubienicą, przyjdzie i rozgromi ogół ludzkich rządów, stanie się wielką górą i napełni całą ziemię, czyniąc ją Bożym królestwem; tak oto wielki ludzki posąg zostanie zastąpiony przez wieczne królestwo Boże na ziemi – Obj 11,15-17.
- C. Rozrost kamienia do rozmiarów ogromnej góry symbolizuje przyrost Chrystusa (zob. J 3,29-30); kościół jest przyrostem Chrystusa w życiu, zaś wieczne królestwo Boże to przyrost Chrystusa w aspekcie zarządzania (Mk 4,26-29); Chrystus zatem jest nie tylko kościołem, lecz również Bożym królestwem (1 Kor 12,12; Łk 17,21).
- D. Chrystus jako kamień jest centrum Bożego poruszania, zaś jako góra jest wszystkim; jest On zatem Wszechzawierający, napełnia wszystko we wszystkim – Ef 1,23.

VI. Musimy zobaczyć, jaką postawę winniśmy przyjąć w świetle wizji Chrystusa i Jego zwycięskiej oblubienicy, którzy przychodzą jako zbiorowy miażdżący kamień; roztrzaskają oni całość ludzkich rządów i staną się wielką górą, królestwem Bożym, które napełni całą ziemię:

- A. Jeśli jako Boży lud zobaczymy tę rządzącą wizję w Ks. Daniela 2, ustrzeże to nas od świata i przygotuje na przyjście Chrystusa.
- B. Skoro wiemy, jak drogocenne jest Pańskie przyjście, powinniśmy na co dzień miłować Jego pojawienie się; sprawi to, że nie ulegniemy zniechęceniu, nie zejdziemy na manowce, nie osłabniemy, lecz pozostaniemy wierni do końca – 2 Tm 4,8; zob. J 14,21.
- C. Ostatnia modlitwa w Biblii brzmi: „Przyjdź, Panie Jezu!” (Obj 22,20); wszyscy powinniśmy zanosić taką modlitwę i tego pragnąć; w zakończeniu całej Biblii wyrażone jest w postaci modlitwy pragnienie, by Pan przyszedł.
- D. Każde „dzisiaj”, jakie mamy, jest prawdziwie Pańską łaską; dopóki zatem mamy „dzisiaj”, dopóki wciąż mamy dech w piersiach, powinniśmy kochać Pana i Jego pojawienie się, oczekiwać Jego powrotu (Flp 3,20) i zawsze traktować Jego przyjście jako zachętę.
- E. Gdy Pan przyjdzie, przyjdzie jak złodziej po kryjomu do tych,

którzy Go kochają, wykradnie ich, swój skarb, i wniesie ich w swoją obecność w niebiosach (Mt 24,42-43); czuwajmy zatem i bądźmy gotowi (25,13; 24,44).

F. Dojrzałości nie osiąga się z dnia na dzień; dlatego też ze względu na Jego przyjście i ustanowienie królestwa przygotowujmy się, miłujmy Go i rośnijmy w Nim, abyśmy, gdy się pojawi, byli dojrzały i zostali pochwyceni oraz otrzymali nagrodę – Hbr 6,1a; Łk 21,34-36; zob. Obj 12,5-6.14.

Poselstwo czwarte

Wizja siedemdziesięciu tygodni i wieku tajemnicy

Wersety biblijne: Dn 9,24-27; Obj 10,7.

- I. Wersety 9,24-27 to szczególnie cenny fragment w Księdze Daniela; siedemdziesiąt tygodni w tych wersetach stanowi klucz do zrozumienia wszystkich prorocत्व w Biblii – Dn 7,7.23-25; 12,7; Obj 12,14; 13,1; 17,12:**
- A. Daniel w swej rozpaczliwej modlitwie prosił, by Bóg odzyskał świętą ziemię, odesłał swój lud i odbudował święte miasto; Bóg w odpowiedzi dał mu wizję siedemdziesięciu tygodni – Dn 9,2.15-19.24.
- B. Siedemdziesiąt tygodni ma za cel „położyć kres nieprawości, zgładzić grzech i dokonać prześlągania za przewinienie, a wprowadzić wieczną sprawiedliwość, zapieczętować wizję i proroka i namaścić święte świętych” – w. 24:
1. Kiedy w oznaczonym czasie Chrystus przyjdzie, by zmiażdżyć ludzkie rządy, wprowadzona zostanie sprawiedliwość wieków, wieczna sprawiedliwość; nadchodzący wiek królestwa będzie wiekiem sprawiedliwości i sprawiedliwość zamieszka w nowym niebie i nowej ziemi – Iz 32,1; 2 P 3,13.
  2. Zapieczętowanie wizji i proroka oznacza, że gdy zakończy się siedemdziesiąt tygodni, wszystko się dokona i wypełni – Dn 9,24c.
  3. Za czasów modlitwy Daniela święte świętych uległo zanieczyszczeniu, skażeniu i spustoszeniu; gdy jednak nadejdzie wyznaczony czas, święte świętych zostanie odpowiednio namaszczone, czyli odzyskana zostanie służba Bogu – w. 24c.
- C. Siedemdziesiąt tygodni dzieli się na trzy części, przy czym każdy tydzień liczy siedem lat – w. 25-27:
1. Pierwsza część, siedem tygodni (czterdzieści dziewięć lat), to okres od wydania dekretu o przywróceniu i odbudowie Jerozolimy do zakończenia odbudowy – w. 25; Ne 2,1-8.
  2. Druga część, sześćdziesiąt dwa tygodnie (434 lata), to okres od zakończenia odbudowy Jerozolimy do odcięcia (ukrzyżowania) Mesjasza – Dn 9,26.

3. Trzecia część, ostatni tydzień, siedem lat, to czas, kiedy Antychryst zawrze trwałe przymierze z ludem Izraela – w. 27.
- D. „Mesjasz zostanie odcięty i nie będzie miał nic” – słowa te odnoszą się do ukrzyżowania Chrystusa, które położyło kres staremu stworzeniu wraz z ludzkimi rządami w starym stworzeniu, oraz do zrodzenia nowego Bożego stworzenia w wyniku zmartwychwstania Chrystusa, które wprowadza wieczne Boże królestwo, boskie zarządzanie w Bożym nowym stworzeniu; krzyż Chrystusa jest zatem centrum Bożego dzieła i wszystkim w nim – w. 26; Mk 9,12; 1 P 1,3; 2 Kor 5,17; Mt 16,19.28.
- E. Pomiędzy pierwszymi sześćdziesięcioma dziewięcioma tygodniami a ostatnim tygodniem z siedemdziesięciu tygodni istnieje przerwa, która trwa nie wiadomo jak długo:
1. Ta przerwa to wiek kościoła, wiek tajemnicy, wiek łaski – Ef 3,3-11; 5,32; Kol 1,27.
  2. Podczas tej przerwy, w wieku kościoła, Chrystus w ukryciu i tajemnicy buduje kościół w nowym stworzeniu – kościół, który jest Jego Ciałem i oblubienicą – Mt 16,18; Ef 5,25-32.
- F. „Utrwali on przymierze dla wielu przez jeden tydzień” (Dn 9,27) – słowa te odnoszą się do Antychrysta, którego symbolizuje tu Tytus, książę wymieniony w wersecie 26:
1. W środku tego tygodnia Antychryst zerwie przymierze i wstrzyma ofiary; zapoczątkuje to wielki ucisk, który będzie trwał trzy i pół roku – 7,25; 12,7.11a; Mt 24,21; Obj 11,2-3; 12,6.14; 13,5.
  2. Antychryst spustoszy i skazi świątynię, co wydatnie świadczy o tym, że Żydzi odbudują świątynię przed upływem siedemdziesięciu tygodni; to jeden z ostatnich znaków, które będą miały miejsce, zanim Chrystus powróci – 2 Tes 2,3-4.
- II. „Zapiecztować wizję i proroka” (Dn 9,24c) – to zakończyć wiek tajemnicy, czyli tajemnicę Boga – Obj 10,7; 1 Tm 3,9:**
- A. W okresie od wcielenia Chrystusa do tysiącletniego królestwa – wieku kościoła, wieku łaski – wszystko jest tajemnicą:
1. Wcielenie Chrystusa, które stanowi początek wieku tajemnicy, jest tajemnicą; w wyniku tego wcielenia nieskończony Bóg został wprowadzony w ograniczonego człowieka – w. 16.

2. Chrystus jest tajemnicą Boga – Kol 2,2:
    - a. Bóg jest tajemnicą, a Chrystus, który jako ucieleśnienie Boga Go wyraża, jest tajemnicą Boga.
    - b. Chrystus jako tajemnica Boga jest Jego ucieleśnieniem; cała pełnia Bóstwa mieszka w Chrystusie cieleśnie – w. 9.
  3. Kościół jest tajemnicą Chrystusa – Ef 3,4-6:
    - a. Chrystus jest tajemnicą, a kościół jako Jego Ciało, które Go wyraża, jest tajemnicą Chrystusa.
    - b. Chrystus i kościół jako jeden duch są wielką tajemnicą – 5,32; 1 Kor 6,17.
    - c. Podczas wieku kościoła, wieku tajemnicy, Chrystus buduje kościół, który jest Jego oblubienicą – Mt 16,18; Ef 4,16; Obj 19,7-9.
  4. Królestwo niebios, zamieszkiwanie Chrystusa i zmartwychwstanie oraz przemienienie świętych – to tajemnice – Mt 13,11; Kol 1,27; 1 Kor 15,51-53.
- B. Wiek tajemnicy to wiek wiary – Hbr 11,1.6; Obj 10,7; 1 Tm 3,9:
1. Boże tajemnice znane są dzięki wierze; z tego powodu wiek tajemnicy to także wiek wiary – Obj 10,7:
    - a. Bez wiary nie zdamy sobie sprawy z Bożej ekonomii, gdyż ekonomia ta jest w wierze – 1 Tm 1,4.
    - b. Bóg wymaga od nas wiary względem wszystkiego, co jest w Nowym Testamencie – Rz 1,16-17; Ga 2,20; Ef 3,17; Mk 11,22; Łk 18,8.
  2. Wiara to zdolność konkretyzacji, dzięki której urzeczywistniamy to, czego nie widać lub na co mamy nadzieję, nadajemy temu substancję – Hbr 11,1:
    - a. Wiara zapewnia nas o tym, czego nie widać, przekonuje o tym, czego nie widzimy; stanowi zatem dowód na to, czego nie widać – w. 1.
    - b. Nie bierzemy pod uwagę tego co widzialne, nie na to patrzemy, patrzemy na to co niewidzialne – 2 Kor 4,18.
    - c. Życie chrześcijańskie składa się z tego, co niewidzialne, zaś Pańskie odzyskiwanie to wydobywanie Jego kościoła ze sfery tego, co widzialne i wprowadzanie w to, co niewidzialne – Rz 8,24-25; Hbr 11,27; 1 P 1,8; Ga 6,10.

- C. W tym wieku głosimy tajemnicę ewangelii, „głoszenie Jezusa Chrystusa, zgodnie z objawioną tajemnicą” – Ef 6,19; Rz 16,25:
1. Ewangelia obejmuje wszelkie boskie tajemnice; „tajemnica ewangelii” odnosi się zatem do całej nowotestamentowej ekonomii – Ef 6,19; 1 Tm 1,4.
  2. Tajemnicą ewangelii jest zwłaszcza Chrystus i kościół – wypełni się dzięki temu odwieczny Boży zamysł – Ef 5,32; 3,11.

III. Studiując wizję siedemdziesięciu tygodni w nawiązaniu do Bożej ekonomii, możemy doświadczać świecenia prorockiego słowa – lampy, która w ciemności daje duchowe światło; poddani takiemu świeceniu, możemy przyjąć Pańskie ostrzeżenie i zająć właściwą postawę wobec Jego przyjścia – 2 P 1,19:

- A. Pan przestrzegał nas, byśmy czuwali i baczylili na siebie, żeby nasze serca nie były ociążałe wskutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych, by „ten dzień” nie spadł na nas znienacka, niby potrzask – Mt 24,42; Łk 21,34.
- B. Czuwajmy o każdym czasie, prosimy usilnie, abyśmy zwyciężyli i zdołali ująć z tego wszystkiego, co ma nastąpić, oraz mogli stanąć przed Synem Człowieczym – w. 36.
- C. Zachowujmy słowo Chrystusowej wytrwałości i Pańskie dzieła aż do końca – Obj 3,10; 2,26.
- D. Nie miłujmy obecnego wieku, lecz kochajmy ukazanie się Pana – 2 Tm 4,10a.8:
1. W Biblii ukazanie się Pana przedstawione jest w formie typu przez gwiazdę poranną i słońce – Obj 2,28; 22,16b; Ml 3,20:
    - a. Pan ukaze się jako słońce wobec świata, zaś jako poranna gwiazda wobec wierzących.
    - b. Zanim Pan Jezus ukaze się wobec ludzi w świetle, najpierw ukaze się wobec tych, którzy kochają Jego ukazanie się – 2 Tm 4,8.
  2. W codziennym życiu musimy brać zasadniczo pod uwagę ukazanie się Chrystusa; żyjmy dzisiaj w świetle ukazania się Pana – Mt 24,45-51; 25,14-30.
  3. Ukazanie się Pana, Jego powrót, jest dla nas ostrzeżeniem, zachętą i bodźcem; miłujmy Jego ukazanie się i wyczekujmy go ze szczerą nadzieją i radością – 2 Tm 4,1-8.

Poselstwo piąte

Wizja Boga i Jego powszechnego panowania, Syna Człowieczego, który przychodzi, by otrzymać królestwo i duchowej walki, niezbędnej do tego, by zaprowadzić Boże królestwo

Wersety biblijne: Dn 7,1-27; 10,10–11,1; Obj 12,10a; 11,15.

I. W świetle Ks. Daniela 7 Daniel ujrzał wizję Boga i Jego powszechnego panowania oraz Syna Człowieczego, który przychodzi, by otrzymać królestwo:

A. „Patrzyłem, aż postawiono trony, a Przedwieczny zajął miejsce. Szata Jego była biała jak śnieg, a włosy Jego głowy jakby z czystej wełny. Tron Jego był z ognistych płomieni, jego koła – płonący ogień. Strumień ognia się rozlewał i wypływał od Niego. Tysiąc tysięcy służyło Mu, a dziesięć tysięcy po dziesięć tysięcy stało przed Nim. Sąd zasiadł i otwarto księgi” – w. 9-10.

1. To wizja Boga i Jego powszechnego panowania; ogień oznacza, że Bóg jest całkowicie sprawiedliwy i zupełnie święty – Hbr 12,29.
2. We wszechświecie, którego centrum stanowi Boży tron, wszczęty został jedyny w swoim rodzaju sąd nad czterema imperiami w dziejach ludzkości – Dn 7,2-10.26.
3. Podczas gdy ludzkie rządy toczą ze sobą walkę, Bóg stoi za kulisami i kieruje sytuacją na świecie – Obj 4,1-3.10-11.

B. „Oto na obłokach nieba przybywa jakby Syn Człowieczy. Podchodzi do Przedwiecznego i wprowadzają Go przed Niego. Powierzono Mu panowanie, chwałę i królestwo, a służyły Mu wszystkie narody, ludy i języki. Panowanie Jego jest wiecznym panowaniem, które nie przeminie, a Jego królestwo nie ulegnie zagładzie” – Dn 7,13-14:

1. Co się tyczy sądu, Bóg przekazał wszelką moc i władzę Jezusowi Chrystusowi, Synowi Człowieczemu (J 5,22.27); Księga Daniela 7,13-14 opisuje więc przyście Chrystusa – Syna Człowieczego.
2. Przyście tutaj to wniebowstąpienie Chrystusa po dokonaniu przez Niego dzieła odkupienia – Dz 1,9; zob. Obj 5,6-7:
  - a. Jak wynika z wizji Daniela, gdy Chrystus dokonał od-

kupienia, poszedł do Boga we wniebowstąpieniu, by otrzymać królestwo.

- b. Tak patrzy na to Bóg; w Jego spojrzeniu nie ma pierwiastka czasu – Dn 7,13-14.
  - c. Daniel nie zobaczył tajemnicy kościoła, ukrytej od wieków i pokoleń, a objawionej nowotestamentowym apostołom i prorokom – Ef 3,3-11.
3. We wniebowstąpieniu Chrystus – Syn Człowieczy znajduje się przed tronem Bożym, by otrzymać panowanie i królestwo – Dn 7,13-14:
- a. Gdy Chrystus – Syn Człowieczy otrzyma od Boga królestwo, powróci, by władać całym światem – Łk 19,12.15.
  - b. Przyjście Chrystusa położy kres ogółowi ludzkich rządów na ziemi i sprowadzi wieczne Boże królestwo – Dn 2,34-35.44; Obj 12,10a; 11,15.

II. Ponieważ w świecie duchowym za kulisami fizycznego świata toczy się duchowa wojna, do sprowadzenia Bożego królestwa niezbędne są działania wojenne, walka – Dn 10,10–11,1; Ef 6,10-18; Obj 12,10a; 11,15:

A. „Słowa twoje zostały wysłuchane; ja zaś przybyłem z powodu twoich słów. Lecz ksiązę królestwa Persów sprzeciwił mi się przez dwadzieścia jeden dni. Wtedy przybył mi z pomocą Michał, jeden z pierwszych książąt” – Dn 10,12b-13a:

1. Aby poznać Bożą ekonomię, musimy ujrzeć duchowe rzeczy, które kryją się za rzeczami fizycznymi, duchowy świat, który stoi za światem fizycznym – w. 20-21.
2. To istotne, byśmy ujrzeli walkę duchową, walkę, która rozgrywa się za kulisami fizycznej sceny i której nie widać ludzkimi oczami – w. 12-13.20-21:
  - a. Za kulisami fizycznej sceny toczy się duchowa walka, niewidzialna duchowa wojna – Ef 6,10-20.
  - b. Duchowa scena w Ks. Daniela 10 obejmuje zarówno dobre, jak i złe duchy, które toczą niewidzialną duchową wojnę – w. 12-13, 20-21.
  - c. Gdy Daniel modlił się przez dwadzieścia jeden dni, w powietrzu rozgrywała się duchowa walka między dwoma duchami: jednym należącym do Szatana, a drugim do Boga – 9,3; 10,2-3.12:

- (1) Posłaniec anielski walczył z księciem królestwa Persji, zapewne złym duchem, zbuntowanym aniołem, który za Szatanem zbuntował się przeciwko Bogu – w. 20a; Obj 12,4a.
  - (2) Michał, księżę walczący za Izraela, razem z posłańcem anielskim walczył przeciw złym duchom – Dn 10,13.21.
- d. Ks. Izajasza 14,12-14 ukazuje królestwo ciemności Szatana i jego jedność z władcami narodów.
  - e. Wizja zawarta w Ks. Objawienia 12 ukazuje prawdziwą sytuację, jaka wytworzyła się we wszechświecie – wojnę między Bogiem a Jego wrogiem.
  - f. Staczając duchową walkę, rozprawiamy się nie z tym, co ukazuje się na powierzchni, tylko z mocą ciemności, która za tym stoi – Ef 2,6; 6,12.
- B. Kościół musi zaangażować się w duchową wojnę, walkę, która sprowadzi Boże królestwo – Mt 12,28; Ef 6,10-18; Obj 12,10a; 11,15:
1. „Niech przyjdzie królestwo Twoje; niech Twoja wola spełnia się na ziemi, tak jak i w niebie” – Mt 6,10:
    - a. Przyjście królestwa nie odbywa się automatycznie; królestwo nie przyjdzie, jeśli brakuje modlitwy.
    - b. Prawdziwa modlitwa to trud dzielony z Bogiem, owocujący sprowadzeniem na ziemię Jego królestwa i realizacją Jego woli na ziemi; modlitwa zatem jest duchowym bojem – 2 Kor 10,4; Ef 6,12.
  2. „Teraz nastąpiło zbawienie i moc, i królestwo Boga naszego i władza Jego Chrystusa” – Obj 12,10:
    - a. Musimy modlić się o przyjście królestwa Bożego i jednocześnie o to walczyć – Mt 6,10; Ef 6,10-18:
      - (1) Aby zaprowadzić królestwo niebios, trzeba prowadzić walkę duchową – Mt 12,22-29.
      - (2) Odpowiedzialność kościoła polega na dalszym prowadzeniu wojny, jaką Chrystus toczył na ziemi; kościół musi kontynuować zwycięskie dzieło, którego Chrystus dokonał na Szatanie – Hbr 2,14; 1 J 3,8b; Kol 2,15; Ps 149,5-9.

- b. Zwycięscy wierzący walczą z Szatanem, by zaprowadzić Boże królestwo – Obj 12,10-11.
3. „Królestwo świata stało się królestwem naszego Pana i Jego Chrystusa i będzie królować na wieki wieków” – 11,15:
- a. Wojna duchowa to wojna między królestwem Boga a królestwem Szatana – Mt 12,26.28.
  - b. Duchowa walka ma na celu zaprowadzenie królestwa Bożego – Obj 12,10.
  - c. Królestwo Boże to sprawowanie boskiej woli i obalenie Bożą mocą mocy Szatana – Mt 6,10.
  - d. Wszędzie tam, gdzie wygoniono diabła i gdzie mocą Bożą wyparto dzieło wroga, znajduje się Boże królestwo– 12,28; Obj 12,7-10.
4. „A królestwo, władza oraz wielkość królestw pod całym niebem będzie dana ludowi świętych Najwyższego, którego królestwo jest wiecznym królestwem, a wszystkie władze Jemu służyć i Jego słuchać będą” – Dn 7,27; zob. w. 18.

Poselstwo szóste

Triumf zwycięzców

Wersety biblijne: Dn 1–6.

I. „Wnikliwi będą świecić jak blask sklepienia, a ci, którzy prowadzą wielu do sprawiedliwości, jak gwiazdy na wieki wieczne” – Dn 12,3; zob. rozdz. 1–6:

- A. Wszyscy w kościołach miejscowych powinni być świecącymi gwiazdami, powieleniem niebiańskiego Chrystusa, który jest żywą Gwiazdą (Lb 24,17; Obj 22,16; zob. Mt 2,2); gwiazdy to ci, którzy świecą w ciemności i sprowadzają innych ze złej drogi na właściwą (Obj 1,20).
- B. Zwycięzcy, świecące gwiazdy, posłańcy kościołów, są jedno z Chrystusem, Bożym Posłańcem, i mają terażniejszego Chrystusa, który jest żywym i świeżym poselstwem wysłanym przez Boga do Jego ludu – w. 20–2,1; Ml 3,1.
- C. Zwycięską gwiazdą można się stać na dwa sposoby: po pierwsze, dzięki Biblii, i po drugie, dzięki siedmiokrotnie wzmocnionemu Duchowi:
  - 1. „Mamy jednak mocniejsze, prorockie słowo, a dobrze zrobicie, jeżeli będziecie przy nim trwali jak przy lampie, która świeci w ciemnym miejscu, aż dzień zaświta, a gwiazda poranna wszędzie w waszych sercach” – 2 P 1,19:
    - a. Piotr przyrównuje słowo prorocтва w Piśmie Świętym do lampy, która świeci w ciemnym miejscu; pokazuje to, że: (1) ten wiek jest ciemnym miejscem pośrodku ciemnej nocy (Rz 13,12), a wszyscy ludzie na świecie poruszają się i działają w ciemności (zob. 1 J 5,19); (2) słowo prorockie Pisma Świętego, świecąca lampa dla wierzących, przekazuje im duchowe światło w ciemności, w jakiej się znajdują (a nie jedynie poznanie litery, pozwalające zrozumieć) i ich prowadzi, dzięki czemu wchodzą oni w jasny dzień, a także przechodzą przez ciemną noc, aż zaświta dzień Pańskiego ukazania się.
    - b. Zanim dzień Pańskiego ukazania się zaświta, poranna gwiazda wschodzi w sercach wierzących, którzy doznają

oświecenia dzięki zważaniu na świecące słowo proroctwa w Piśmie Świętym; jeśli będziemy zważali na słowo w Biblii, które świeci niczym lampa w ciemnym miejscu, Pan wszędzie w naszych sercach i zaświeci w ciemności odstępstwa, w jakiej obecnie przebywamy, zanim faktycznie pojawi się jako poranna gwiazda – Obj 2,28; 22,16; 2 Tm 4,8.

2. „To mówi Ten, co ma siedem Duchów Boga i siedem gwiazd” – Obj 3,1:
  - a. Siedem Duchów jest jedno z siedmioma gwiazdami, a siedem gwiazd – z siedmioma Duchami.
  - b. Dzięki siedmiu Duchom Bożym kościół może być bardzo żywy, a dzięki siedmiu gwiazdom może intensywnie świecić.
  - c. Siedmiokrotnie wzmocniony Duch jest żywy i nie zastąpią Go nigdy martwe litery poznania – 2 Kor 3,6.
  - d. Siedem gwiazd to posłańcy kościoła; to duchowi wierzący w kościołach, którzy niosą odpowiedzialność za świadectwo Jezusa; powinni oni mieć niebiańską naturę i zajmować niebiańską pozycję, podobnie do gwiazd – Obj 1,20.

II. Zasadę Pańskiego odzyskiwania widzimy w Danielu i jego towarzyszach (Chananiaszu, Miszaelu i Azariaszu), którzy byli całkowicie jedno z Bogiem, odnosząc zwycięstwo nad sztuczkami Szatana – Dn 2,13,17; zob. Obj 17,14; Mt 22,14:

- A. Nebukadnesar, kusząc w diabelski sposób Daniela i jego towarzyszy, zmienił im imiona mówiące o ich przynależności do Boga, na takie, które czyniły ich jedno z bożkami – Dn 1,6-7:
  1. Imię Daniel, czyli „Bóg jest moim Sędzią”, zostało zmienione na Belteszassar, co znaczy „książę Bel” lub „przychylność Bel” – Iz 46,1.
  2. Imię Chananiasz, które znaczy „Jah łaskawie obdarzył” lub „ulubieniec Jah”, zostało zmienione na Szadrak, co znaczy „oświecony przez boga słońce”.
  3. Imię Miszael, które znaczy „Kto jest jak Bóg?” zostało zmienione na Meszak, co znaczy „Kto może być jak bogini Shah?”

4. Imię Azariasz, które znaczy „Jah okazał pomoc”, zostało zmienione na Abed-Nego, co znaczy „wierny sługa boga ognia Nego”.
- B. Daniel i jego towarzysze odnieśli zwycięstwo nad demoniczną dietą – Dn 1:
1. Nebukadnesar, kusząc w diabelski sposób Daniela i jego trzech towarzyszy, chciał przede wszystkim skusić czwórkę błyskotliwych młodzieńców, którzy byli potomkami pokonanych Bożych wybranych i skalać ich spożywaniem swojego nieczystego pokarmu, pokarmu składanego w ofierze bożkom.
  2. Dla Daniela i jego towarzyszy spożywanie tego pokarmu byłoby przyjęciem skalania, przyjęciem bożków, przez co staliby się jedno z Szatanem – zob. 1 Kor 10,19-21.
  3. Kiedy Daniel i jego towarzysze odmówili spożywania nieczystego pokarmu Nebukadnesara i postanowili zamiast tego jeść warzywa (Dn 1,8-16), w zasadzie odrzucili drzewo poznania dobra i zła (zob. Rdz 3,1-6), a przyjęli drzewo życia, co sprawiło, że byli jedno z Bogiem (zob. 2,9.16-17).
  4. Pańskie odzyskiwanie to odzyskiwanie spożywania Jezusa w celu budowania kościoła – w. 9, 16-17; Obj 2,7.17; 3,20.
  5. Możemy jeść Jezusa, jedząc Jego słowa i przywiązując wagę do tego, by kontaktować się i przebywać z tymi, którzy wzywają Go czystym sercem – Jr 15,16; 2 Tm 2,22; 1 Kor 15,33; Prz 13,10.
- C. Daniel i jego towarzysze odnieśli zwycięstwo nad diabelskim zaślepianiem, które uniemożliwia ludziom ujrzenie wielkiego ludzkiego posągu i miażdżącego kamienia – boskiej historii wplecionej w dzieje ludzkości – Dn 2:
1. Zbiorowy Chrystus, czyli kamień i góra, Oblubieniec wraz z oblubienicą, zbiorowy człowiek Boży mający Boże tchnienie, zmiażdży i zgładzi Antychrysta i jego armie tchnieniem, mieczem, swoich ust – w. 34-35, 44-45; 2 Tes 2,8; Obj 19,11-21; Rdz 11,4-9; zob. Iz 33,22.
  2. Chrystus czyni z oblubienicy nowe stworzenie w wyniku wzrostu, przeobrażenia i dojrzałości; dlatego musi ona pilnie osiągnąć dojrzałość – Kol 2,19; 2 Kor 3,18; Rz 12,2; Hbr 6,1a.

3. Chrystus – żywy i drogocenny kamień, kamień fundamentowy, kamień węgielny i kamień szczytowy Bożej budowli – przepaja nas sobą, drogocенnością, i przeobraża w żywe i drogocenne kamienie na swoją budowlę – 1 P 2,4-8; Iz 28,16; Za 3,9; 4,7.9-10.
- D. Daniel i jego towarzysze odnieśli zwycięstwo nad uwiedzeniem przez oddawanie czci bożkom – Dn 3; zob. Mt 4,9-10:
1. Wszystko, co nie jest prawdziwym Bogiem w naszym odrodzonym duchu, jest bożkiem, który zastępuje Boga; bożkiem jest wszystko to, co nie jest w duchu ani z ducha – 1 J 5,21.
  2. Wrogiem Ciała jest „ja”, które zastępuje Boga własną korzyścią, samowywyższeniem, samouwielbieniem, własnym pięknem i siłą; w Ciele i dla Ciała zapieramy się własnego „ja” i nie głosimy siebie, lecz Chrystusa Jezusa, który jest Panem – Mt 16,24; 2 Kor 4,5.
  3. Towarzysze Daniela mieli prawdziwego ducha męczeństwa; opowiadali się za Panem, jedynym Bogiem i nie tolerowali oddawania czci bożkom za cenę własnego życia, przez co zostali wrzuceni na rozkaz Nebukadnesara do rozpalonego pieca – Dn 3,19-23.
  4. Gdy Nebukadnesar zajrzał do pieca, ujrzał czterech ludzi, którzy chodzili pośród ognia (w. 24-25); czwartym z nich był znakomity Chrystus, Syn Człowieczy, który przyszedł, by być z trójką swoich cierpiących i prześladowanych zwycięzców i uczynić z ognia miejsce przyjemne, w którym mogli się przechadzać.
  5. Trzech zwycięzców nie musiało prosić Boga o wybawienie z pieca (zob. w. 17); Chrystus, Syn Człowieczy – który wszystko może i który potrafi współczuć Bożemu ludowi we wszystkim (Hbr 4,15-16) – przyszedł, by być ich Towarzyszem i zatroszczyć się o nich w cierpieniu, swoją obecnością sprawić, że miejsce pełne cierpienia stało się miejscem przyjemnym.
- E. Daniel i jego towarzysze odnieśli zwycięstwo nad przykryciem, które utrudnia ludziom zobaczyć rządy niebios sprawowane przez Boga niebios – Dn 4:

1. Ponieważ jesteśmy wybrani przez Boga na to, by być Jego ludem ze względu na Chrystusa, który ma wieść prym, podlegamy Bożym niebiańskim rządóm, co czyni Chrystusa pierwszym – w. 18, 23-26, 30-32; Rz 8,28-29; Kol 1,18b; 2 Kor 10,13.18; Jr 9,23-24.
  2. „Tych zaś, co postępują pysznie, może On poniżyć” – Dn 4,34b.
- F. Daniel i jego towarzysze odnieśli zwycięstwo nad nieświadomością skutków, jakie wobec Boga wywołuje rozpusta, i zniewagi, jakiej doznaje Jego świętość – rozdz. 5:
1. Zabranie przez Baltazara naczyń, które służyły do oddawania czci Bogu w świętej świątyni w Jerozolimie i posłużenie się nimi do oddawania czci bożkom zniewarzyło Bożą świętość (w. 4); doświadczenie Nebukadnesara (4,15-34) powinno było dać mu nauczkę, on jednak nie wyniósł stąd żadnej lekcji, wskutek czego ucierpiał (5,18.20.24-31).
  2. „Stwierdzono u Daniela..., nadzwyczajnego ducha, wiedzę i zrozumienie, umiejętność tłumaczenia snów, wyjaśniania rzeczy zagadkowych i rozwiązywania zawiłych” – w. 12a.
  3. „Ty zaś..., Baltazar, nie unizyłeś swego serca, mimo że wiedziałeś o tym wszystkim, lecz uniosłeś się przeciw Panu nieba. Przyniesiono do ciebie naczynia z Jego domu, ty zaś, twoi możnowładcy, twoje żony i twoje nałożnice piliście z nich wino. Wychwalałeś bogów srebrnych i złotych, miedzianych, żelaznych, drewnianych i kamiennych, którzy nie widzą, nie słyszą i nie rozumieją. Bogu zaś, w którego mocy jest twój oddech i wszystkie twoje drogi, czci nie oddałeś” – w. 22-23; zob. w. 20.
- G. Daniel i jego towarzysze odnieśli zwycięstwo nad podstępem, który nie zezwalał zwycięzcom na okazywanie wierności w oddawaniu czci Bogu – rozdz. 6:
1. Centrum Ks. Daniela 6 stanowi modlitwa człowieka, która realizuje Bożą ekonomię; modlitwy człowieka są niczym szyny, które torują drogę dalszemu poruszaniu się Boga; jedynie modlitwa, żaden inny sposób, przynosi Bożej ekonomii pełnię i wypełnienie; to wewnętrzny sekret tego rozdziału.

2. Daniel modlił się przy oknach wychodzących na Jerozolimę; w wyniku tej łaskawej modlitwy Bóg przywiódł Izrael z powrotem do ziemi jego ojców – w. 11; zob. 1 Krl 19,12.18.
3. „Gdy Daniel dowiedział się, że spisano dokument, poszedł do swego domu. Miał on w swoim górnym pokoju okna skierowane ku Jerozolimie. Trzy razy dziennie padał na kolana, modląc się i wielbiąc Boga, tak samo jak to czynił przedtem” – Dn 6,11.
4. Bóg wysłucha naszej modlitwy, gdy będzie ona skierowana na Chrystusa (którego w formie typu przedstawia święta ziemia), na Boże królestwo (święte miasto) i na Boży dom (święta świątynia); oto cel odwiecznej Bożej ekonomii – 1 Krl 8,48-49.

PYTANIA

do poselstwa pierwszego

1. Co Księga Daniela objawia na temat władania niebios i w jaki sposób niebiańskie władanie przez Boga wiąże się z boską ekonomią, a szczególnie z Bożym celem w tej ekonomii?
2. Co to znaczy wejść w sferę Bożej ekonomii, dlaczego w Pańskim odzyskiwaniu koniecznie musimy żyć w sferze Bożej ekonomii i co objawia Księga Daniela na temat Bożej ekonomii, a szczególnie na temat osoby i dzieła Chrystusa?
3. Modlitewnie przeczytajmy Ks. Daniela 10,5-6, popracujmy MSRP podpunktów 1-7 w punkcie IV.A. oraz przygotujmy prorocstwo, w którym przedstawimy inspirujące spojrzenie na jeden, szczególnie dla nas drogocenny, aspekt znakomitego Chrystusa z Ks. Daniela 10.
4. Co Bóg zamyślił w swej ekonomii w związku z pierwszeństwem Chrystusa, co jest niezbędne do realizacji tego zamysłu i stosownie do tego, jaki macie kontakt i społeczność z Panem w duchu, jak zamierzacie współpracować z Bożym działaniem poddani Jego niebiańskiemu władaniu, by przyznać Chrystusowi pierwszeństwo w swoim osobistym wszechświecie?

do poselstwa drugiego

1. W jaki sposób możemy iść za wzorem Daniela i być tymi, którzy dokonują zmiany wieku i całkowicie są poświęceni dla Boga oraz odzieleni dla Niego od wieku, który podąża za Szatanem?
2. W jaki sposób możemy iść za wzorem Daniela i łączyć się z Bożym pragnieniem za pośrednictwem Jego Słowa?
3. W jaki sposób możemy iść za wzorem Daniela i być ludźmi modlitwy, pełni poświęcenia oraz mieć ducha męczeństwa?

do poselstwa trzeciego

1. W jaki sposób wizja wielkiego posągu jest wizją tego, „co nastąpi przy końcu dni”?

2. W jaki sposób wizja wielkiego posągu jest rządzącą wizją w Ks. Daniela?
3. Jakie znaczenie ma kamień odcięty bez udziału rąk i jak staje się on zbiorowym kamieniem, który miażdży wielki posąg oraz jak staje się on wielką górą, która napelni ziemię?

do poselstwa czwartego

1. Jakie istotne elementy odnajdujemy w proroctwie Daniela na temat siedemdziesięciu tygodni?
2. Przedstaw główne cechy wieku tajemnicy.
3. Przedstaw właściwą postawę, jaką należy zająć wobec końca tego wieku i powtórnego przyjścia Chrystusa.

do poselstwa piątego

1. Poczynając od przypowieści w Ew. Łukasza 19 na temat człowieka, który otrzymuje królestwo (19,12.15) przedstaw, w jaki sposób Chrystus, Syn Człowieczy, otrzymał panowanie i jak zaprowadzi na ziemi wieczne królestwo; powołaj się również na Ks. Daniela 7,13-14 i inne przytaczane fragmenty z Biblii.
2. Ks. Daniela 10,10–11,1 objawia walkę duchów w niewidzialnej duchowej sferze; na podstawie wersetów z Ew. Mateusza 6,9-10 i 12,28-29, Listu do Efezjan 6,10-18 oraz Ks. Objawienia 12,10-11 przedstaw, w jaki sposób zwycięski kościół włącza się w duchową walkę ze zwierzchnościami ciemności, by zaprowadzić Boże królestwo.
3. Pod koniec studiowania tego poselstwa pozostawcie 15-30 minut na to, by się modlić i walczyć o obalenie i zrzucenie szatańskich sił zła oraz o nadejście i ustanowienie Bożego królestwa na ziemi!

do poselstwa szóstego

1. W jaki sposób wypełni się Ks. Daniela 12,3, gdy wszyscy w kościołach miejscowych będą świecącymi gwiazdami?
2. Co znaczą imiona towarzyszy Daniela?
3. W jaki sposób ilustracje przedstawione w Ks. Daniela 1–6 pokazują, czym jest Boża ekonomia i jak jest realizowana?

